

[Kaj Andresen.]

på mit partis vegne anbefale at stemme imod.

Ragnhild Andersen: Det er med den største beklagelse jeg ser, at udvalget ved behandlingen af lovforslaget om et ekstraordinært tillæg til rentemodtagerne overhovedet ikke har taget hensyn til de synspunkter, som jeg på mit partis vegne fremsatte ved lovforslagets første behandling. Det eneste, udvalget har strakt sig til, er at foreslå, at vore gamle på alderdomshjemmene — som den højtærede socialminister oprindeligt havde glemt i sit forslag — skal kunne få et eengangstillæg på siger og skriver 3, i bedste fald 4 kr. Rentemodtagerne vil efter dette sikkert forstå, hvorfor de fem samarbejdende partier var så opsat på at udelukke kommunisterne fra udvalget.

De fem partier er altså enige om i en tid som denne, da ingen, hvad prisstigninger og anden dårlighed angår, kender dagen, før solen går ned, at spise de dårligst stillede af med dette, jeg siger jammerlige og utilstrækkelige forslag — et forslag, hvorigenem man ikke i ringeste grad har værnet vore gamle og syge mod de prisstigninger, som enhver i denne sal ved indfinder sig i løbet af den allernærmeste tid. De fem partier er enige om at spise rentemodtagerne af med de små beløb, som rentemodtagerne vittelig har tilgode i henhold til prisstigninger, der allerede forlængst har fundet sted, og man er enig om blankt at afvise de krav og ønsker, der er fremkommet fra aldersrentemodtagernes egen landssammenslutning i efteråret.

Det er bemærkelsesværdigt, at det er de samme fem partier, som i sommersamlingen hverken havde lyst eller tid til at sætte det kommunistiske forslag om en forhøjelse af grundbeløbet med 24 kr. månedlig til ægtepar og 16 kr. månedlig til enlige rentemodtagere til behandling her i det høje ting. Man lod dengang hånt om rentemodtagernes nød, som man efter vor opfattelse også gør det i dag.

Det kommunistiske parti er — som det er sagt så ofte i denne sal — ikke enig med de øvrige partier, hvad rentemodtagernes vilkår i vort land angår, og vi bliver ikke enige, før der er sikret vore gamle og invaliderne ordentlige, trygge og menneskeverdige kår. Derfor stiller vi, som bebudet ved lovforslagets første behandling, vore ændringsforslag til ministerens forslag.

Ændringsforslagene går ud på for det første at ændre størrelsen af det foreslåede tillæg til ægtepar fra henholdsvis 49, 43

og 40 kr. i de tre kommunegrupper til et ensartet beløb for hele landet på 170 kr. for ægtepar, desuden at ændre beløbene 30 kr., 28 kr. og 25 kr. som af ministeren foreslået i de tre kommunegrupper til et ensartet beløb for hele landet på 100 kr. til alle enlige rentemodtagere. Det høje ting kender allerede dette forslag fra tidligere forslag om eengangshjælp, der er gennemført såvel i sommeren 1945 som i vinteren 1945—46. I samme forbindelse foreslår vi at give vore gamle på alderdomshjemmene et eengangstillæg på 20 kr. til enlige og det dobbelte til ægtepar i stedet for de 3 kr. eller højst 4, som udvalget foreslår. Forslaget om dette eengangstillæg er også ligelydende med det forslag om eengangstillæg til rentemodtagerne på alderdomshjem, der blev gennemført i sommeren 1945 og vinteren 1946.

Vort ændringsforslag nr. 2 går ud på at forhøje den månedlige rente for rentemodtagerne hele landet over fra 1. januar med 24 kr. månedlig til ægtepar og 16 kr. månedlig til enlige. Det er det samme forslag, som mit parti stillede i sommer, men som dengang af alle partier blev modtaget med den største ligegyldighed.

Vort ændringsforslag nr. 3 går ud på, at de gamle på alderdomshjem får en varig forhøjelse af lommepengene med 2½ kr. om måneden eller 30 kr. om året til hver rentemodtager.

Ændringsforslag nr. 4 går ud på at værne rentemodtagerne mod de kommende prisstigninger. Mit parti foreslår derfor, at renten reguleres fire gange om året og ikke som nu kun een gang årlig. Som det fremgår af forslaget, mener vi, at reguleringen endvidere bør have tilbagevirkende kraft for halvdelen af kvartalet, idet pristalsberegningerne altid er indtil 3 måneder forud for det tidspunkt, da reguleringen finder sted.

Nu siger den ærede ordfører for udvalget (Kaj Andresen), at det vil være et altfor stort administrativt arbejde for kommunerne at regulere renten kvartalsvis eller hyppigere. Jeg tror, at dette, at man undlader at regulere renten mere end den ene gang om året, som det gøres nu, vil betyde mange bryderier i de 250 000 rentemodtageres hjem, hvor rentemodtagerne sandelig tvinges til at lave de største regnestykker for at få deres småpenge til at slå til, når priserne stiger.

Det kommunistiske parti stiller disse beskedne forslag, fordi vi ved, at rentemodtagerne trænger til effektiv hjælp og ikke kan nøjes med smukke talemåder. De trænger til et mærkbart eengangstillæg og til en varig forhøjelse af renten. De trænger